

عنوان مقاله:

صورت بندی نظریه پردازی تمدنی در روابط بین الملل

محل انتشار:

فصلنامه رهیافت های سیاسی و بین المللی، دوره 13، شماره 4 (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 25

نویسنده:

رسول نوروزی فیروز - عضو هیات علمی پژوهشگاه علوم و فرهنگ اسلامی قم

خلاصه مقاله:

تحول نظری در روابط بین الملل از جمله موضوعات مهم در دانش این حوزه است. در بررسی تحولات نظری، مسئله کانونی، چگونگی خلق نظریه های جدید، ایجاد مناظره های علمی میان نظریه ها و در نهایت ظهور نظریه هایی متفاوت و یا متعارض است. ورود مفهوم تمدن به دانش روابط بین الملل و ظهور دو خوانش از تمدن، تحلیل تمدنی از روابط بین الملل را در دو رویکرد متفاوت آشکار نموده است. یک رویکرد، تمدن را به مثابه یک «وضعیت» ثابت و ایستا، و رویکرد دیگر تمدن را به مثابه یک «فرایند» در نظر می گیرد. وجه اشتراک هر دو رویکرد آن است که هر دو به زمینه محور بودن نظریه اذعان دارند و تمدن را به مثابه یک سطح تحلیل و مقوله های سیاسی می پذیرند، اما تفاوت آن ها در ارائه تعریفی متفاوت از ماهیت تمدن، نظام بین الملل و برون داده های تحلیلی کاربست تمدن به مثابه یک سطح تحلیل است. فرضیه پژوهش حاضر این است که وجود دو رویکرد متعارض نسبت به تمدن در روابط بین الملل، شکل دهنده مناظره ای تمدنی در روابط بین الملل بوده و به نظر می رسد روابط بین الملل در آستانه ظهور یک نظریه تمدنی است. در این پژوهش تلاش می شود با روش توصیفی تحلیلی و مراجعه به متون و فراتحلیل داده های تولید شده، تصویری روشن از این مناظره و فراتحلیلی از الزامات نظریه پردازی روابط بین الملل ارائه شود.

کلمات کلیدی:

نظریه، فرانظریه، سطح تحلیل، تمدن، روابط بین الملل

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1520111>

